

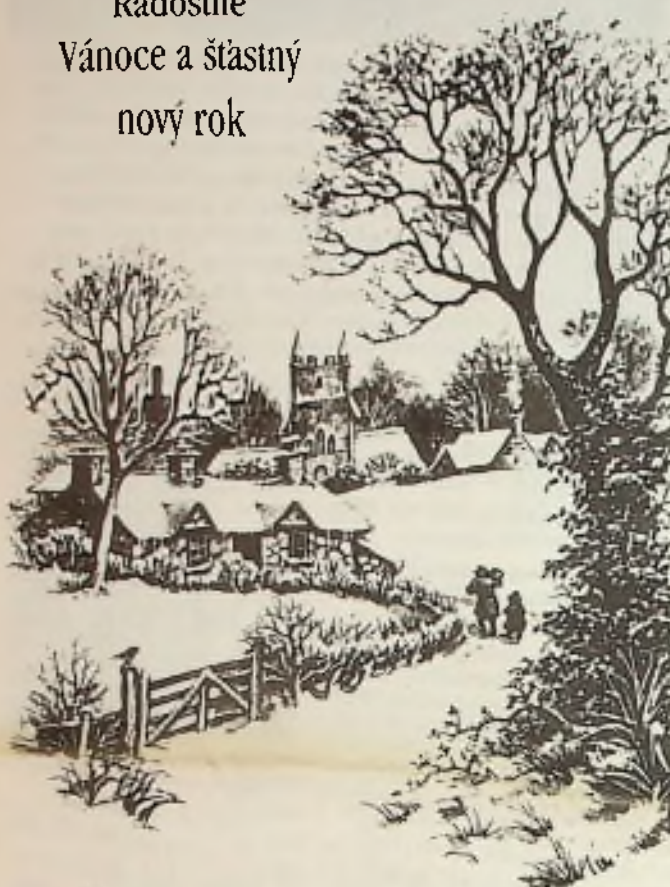
KANADSKÉ LISTY

"Publications Mail Registration No. 09820"
Agreement No. 40012841.

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116. mirko388@attcanada.ca

No. 11-12, Vol. 25., listopad-prosinec--November-December 2001.

Radostné
Vánoce a šťastný
nový rok

Všem čtenářům „Kanadských Listů“
přeji manželé Mirko a Jana Janečkovi.

Komunisté, kněz a úřad

Břeclav (nol) - Případ rakovického faráře začal loni v listopadu. Tehdy se ve druhém kole voleb do Senátu utkala kandidátka KSCM Marta Struškova a kandidát Čtyřkoalice Vladimír Schovánek. Rakovický farář Vojtěch V. Protivínský tehdy nechal na vlastní náklady vytisknout letáky s výzvou, aby lidé nevolili komunisty. Předseda břeclavské KSCM Jaromír Špaček na něj za to podal oznámení policii s podezřením na trestný čin hanobení národa, rasy a přesvědčení. Od té doby ležel spis na obvodním oddělení policie v Pohořelicích. Teprve před čtrnácti dny jej dostal na stůl policejní vyšetřovatel František Klimus, který faráře skutečně z uvedeného trestného činu obvinil. Protivínskému tak hrozily až dva roky vězení.

Zpráva, že byl duchovní obviněn, však způsobila rozruch. Na stranu faráře Protivínského se postavili nejen jeho farníci, podporu mu vyslovily i osobnosti politického, duchovního a kulturního života. Vznikla petice "Stop komunismu", se kterou se její autoři obrátili na ministrstvo vnitra. Farář Protivínského podpořil i královéhradecký biskup Dominik Duka. Stejně jako signatáři petice žádal, aby byl ze stejného činu obviněn i on. Tuto středu pak prezident Václav Havel udělil Protivínskému milost.

Tmavomodrý svět má milion diváků

Praha (spa) - Tmavomodrý svět, válečný velkořím Jana a Zdeňka Svěrákových, překonal včera v pražském kině Světozor milionovou hranici tuzemské návštěvnosti. Stihl to přesně za 168 dní od květnové premiéry. Miliontý divák bude z účasti na představení vylosován 20. listopadu - po režisérově návratu z Ameriky.

Bývalý diplomat vydává knihu

Praha • Bývalý český velvyslanec v Keni a Albánii, kanadský exulant Jan Drábek včera v Praze představil svou další knihu pod názvem Po uši v protektorátu. Dílo přináší humornou formou subjektivní pohled tehdy třináctiletého Drábka na život v protektorátu, osvobození republiky i dobu před únorem 1948 včetně útěku jeho rodiny do USA. Především Drábekova kniha Po uši v postkomunismu se podle vydavatelů stala bestsellerem. 31.10.01

Americký tisk velebí spisovatele Ivana Klímu

Praha, New York (ČTK) - Český prozaik, dramatik a bývalý disident Ivan Klíma je literární drahokam, který je na Západě opomíjen a nedoceňován. Alespoň tak o Klímovi básní americký tisk po vydání románu Ani svatí, ani andělé. Dílo, jež česky vyšlo předloni, přeložil Gerald Turner a vyšlo v nakladatelství Grove.

Podle listu The Boston Globe Klíma citlivě líčí příběh tří generací Čechů, kteří tápají po správné cestě v postkomunistickém světě. Působí Klímova díla tkví zejména ve střídání vyprávěckého partu, čímž se odhaluje, jak málo si tři hlavní postavy románu navzájem rozumějí. Teprve na konci si prý čtenář

uvědomí, jak málo ví o jednotlivých charakterech i on sám. Podle The Boston Globe běží o sondu do psychiky zraněných duší, s jiskrou naděje na zlepšení.

Deník Los Angeles Times připomněl, že střídání snové roviny a reality není nic surrealistického. Je jen odrazem toho, jak se mysl spisovatele a jeho hrdinů přesouvá mezi dobami. Ti jsou jakoby opuštěni historií a cítí se nepohodlně v moderních časech. Deník dále uvádí, že právě v Praze se časy často měnily, od německých a ruských tanků až po dnešní zástupy turistů, a s tím vším se musí srovnávat generace hrdinů. 23.11.01

V Baťově vile se bude vzpomínat na starý Zlín

Zlín (ill) - Nadace Tomáše Bati a klub Zelená louka pořádá ve středu 21. listopadu v 18 hodin v Baťově vile další večer zabývající se historií Zlína, životem živnostníků a podnikatelů s podtitulem "Zlín nebyl jenom Baťou".

Pořad, který moderuje zlínský básník a vydavatel časopisu pro současnou poezii Psi vno Jaroslav Kovanda, se tentokrát bude zabývat bývalou "hlavní tepnou" starého Zlína Dlouhou ulicí a náměstím Míru.

"Jsem překvapen velkým zájmem. Na poslední pořad přišlo snad 60 návštěvníků, někteří z vlastní iniciativy donesli fotografie a dokumenty, a hlavně zážitky a vzpomínky na ty, kteří tvořili Zlín před námi," říká Kovanda.

A dodává: "Jediné, co z života vlastního, jsou jakési diapozitivy, respektive imaginární filmové snímky, které si občas promítáme na naše mozková plátna. Nic víc, ale asi nic méně. Je velice potěšující, když si můžeme ty diaky s někým porovnat. Často niaji-li společně téma - zjistíme, jak jsou si podobné, jen zaznamenané z jiného úhlu, jinak zašlé. Tímto ukazováním si můžeme mít pocit, že v sobě náhle navěcujeme - Zlín. V těchto pozmouřených dnech docela léčivá činnost. Jsem šťastný, že jsme se spolu s Nadací Tomáše Bati trefili do poptávky. A těším se na setkání s novými diaky, pardon diaky," vysvětluje Kovanda. 11.11.01

Zločiny komunismu zůstávají nepotrestány

Praha • Za balzám pro duši řady vyšetřovatelů Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu (ÚDV) i státních zástupců pokládá náměstek ředitele úřadu Pavel Bret nedělní projev prezidenta Václava Havla. Prezident mimo jiné kritizoval vleklou trestního řízení v kauzách komunistických zločinů. "Za vyšetřovatele mohou říci, že řada z nich je

frustrována zdoluhavým řízením, kdy se jim řada věcí s odstupem i několika let vrací takzvané k došetření," řekl včera Bret. Míni, že podobné počty sdílejí i státní zástupci. "Já to vnímám zkrátka jako určitý balzám na frustraci všech těch, kteří jsou společně s panem prezidentem zneklíčení tím vývojem," shrnul Bret svůj dojem z Havlových slov. 1-11.11.01

Prezident Beneš má památník

Sezimovo Ústí • Místopředseda vlády Vladimír Špidla a ministr Karel Břežina včera v Sezimově Ústí slavnostně otevřeli první část památníku Edvarda Beneše. Pracovní a ložnici bývalého československého prezidenta mohou zájemci v Benešově vile zhlédnout do konce roku ještě 17. listopadu a 2. prosince.

V úvodních projevech zdůraznili oba zástupci vlády a další řec-

nici význam Edvarda Beneše pro českou historii. Podle Břežiny si je vláda vědoma významu památníku bývalého prezidenta a zařadila jej do svého programu památníků boje proti nesvobodě a za demokracii. Místopředseda vlády poukázal na ojedinělost Benešovy osoby, která stála hned dvakrát u zrodu československého státu. Nynější podoba památníku je jeho první fáze. 24.11.01

My name is Philip Doll. I am a grandson of Vincenc and Marie Hodek, son of Norbert and Vera Doll. I was born in Jersey City, New Jersey, August 1978. We lived in Flushing, New York, and then a few months later my parents moved to Maine. I graduated Winslow High School in 1996 and academically ranked 14th in my class. I graduated Central Maine Technical College in Auburn, Maine with high honors in the spring of 2001 with an Associates Degree in Science in Computer Technology. I joined the United States Army Reserve two days later. I went to Fort Benning, Georgia for Basic training and graduated as a Private First Class in the United States Army Reserve this July, and then I went to Fort Leonard Wood, Missouri for Motor Transportation School, where I graduated as a Motor Transport Operator. Now I am currently attending Thomas College in Waterville, Maine. I am hoping to attain my Bachelors degree in computer information systems in two years. I am also attending the Reserve Officers Training Corp. (R.O.T.C.) program at the University of Maine at Orono in Bangor, Maine. When I get my Bachelors degree in two years I will hopefully be commissioned as 1st Lieutenant in the United States Army Reserve. 15.Nov.2001

Philip Doll.

• Čtyřlétá Hanlíčka navrhne pětiletému Stáněkovi: „Poslyš, zahráme si na rodinu. Zpočátku se bude kamarádít a pak se povahově neshodneme!“

Dne 7.12. bude v zámku v Pardubicích otevřena slavnostně výstava pohlednic Květy Veselé z Otavy. "Kan. Listy" bude zastupovat PhDr. J. Kotyk.

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Secretary of the Editorial Board:
Jana Janečková-Bayerová.
Tel./905/ 278-4116.
E-mail: mirko388@atticanada.ca

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.

List vychází 6x za rok.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	\$ 19:00
zámoří, jako tiskopis ...	\$ 24:00
USA, letecky ...	\$ 28:00
zámoří, letecky ...	\$ 34:00

Sdělení čtenářům v České Republice:
Min.předplatné ve výši 200 Kč lze
poslat na: PAVEL SVOBODA,
Na Vyhlídce 175, 252 63 Roztoky u Prahy.

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

Za přečtení rozhodně stojí kniha prof.V.
Krajiny "Vysoká hra"/Vzpomínky/, 238

NAŠE ROVY

25.listopadu 2001
v Torontě zemřel známý
kraján Jozef Bo-
rov, 96. Narodil se 7.
dubna 1905 ve Vranov-
ském Dlhém /dnes sou-
část Vranova n.Toplou/
a do Kanady se vystě-
hoval koncem 20.let.
Za několik let ho do
Saskatchewanu násle-
dovala manželka Marie
se synem. Joe začal
sice pracovat jako
zem.dělník, ale pozdě-
ji se uchytil v re-
staurantech a po pře-
stěhování do Toronta
se stal nájemcem vel-
ké "evropské" restau-
race poblíž hlavního
nádraží. Za svého ži-
vota pochoval první i
druhou manželku a ta-
ké svého hudebně nada-
ného syna Michala. Po
mnoho let byl členem
a nakonec předsedou
církvního výboru slo-
venského evang.koste-
la sv.Pavla v Torontě.
Na York Cemetery se s
br.J.Borovem rozloučil
p.farář Lad.Kozák, prof.
J.Peřkovský a W.Tully.
S oblíbeným bratrem
se přišli rozloučit
skoro všichni členové
kostela sv.Pavla.

IN MEMORIAM

Stejně správně by titulěk
mohl znít "Z krajanské histo-
rie", ale vedlejší snímek je
ze severotorontského hřbitova
York, kde se po svém odchodu
na věčnost scházejí mnozí na-
ši krajané se svými příbuznými
a přáteli. Dr.Bohuslav Dér-
er se domnívá, že tam je pohř-
ben známý slovenský politik
Rudolf Fraštacký a jeho paní,
snad dr.Ján Smerek, bačovec
Frank Svoboda a mnozí jiní. Ná-
hodou jsem si všiml, že v blíz-
kosti Jozefa Borova a jeho pa-
ní Marie se nachází hrob man-
žel Chvostkových. Mohlo by se říci, že Pavel Chvostek byl odchovancem původní-
ho československého přistěhovalce ze Slovenska do Toronta Matúše Pavlíka. Po-
cházel ze Slovenska, stejně jako Matúš Pavlík. Pavol pocházel z obce Rybky v
senickém okrese, kde se narodil 2.11.1902. Přistěhoval se do Winnipegu v r.27.
Třiletý pracovní závazek splnil na farmách v provincii Manitoba. Do Toronta
přišel v r.1930 a oženil se s Marií Droppovou, která pocházela z Vavrišova
v podhůří Tater. Pavol Chvostek byl v zásadě velmi aktivní muž a pod vlivem
Matúše Pavlíka a Gustava Přístupu st., se zapojil do krajanského života plným
elánem. Byl při zakládání sokolské jednoty a Masarykova domu, kde dosáhl pozice
místopředsedy v době, kdy předsedou NMI byl Prokop V.Havlík. Byl činný také v
Kanadskom Slovenskom Podpurnom Spolku a v Čs.národním sdružení. Prodával nemo-
vitosti a podle několika svědectví to byl právě P.Chvostek, který ve Scarboro
objevil zanedbanou farmu a přesvědčil G.Přístupu st. a inž.J.Chmela, že by by-
lo dobré ji koupit. Je to dnešní Masaryktown.. Dvakrát vlastnil hotel: v roce
1948 ve Fort Erie, Ont. a v r.1958 v Hamiltonu. Na odpočinek odešel v r.1964,
ale jeho zájem o krajanskou činnost pokračoval. Měl radost z úspěchů svého sy-
na Milana, který se stal režisérem a producentem na CBC. Zemřel 26.10.1969. Mů-
že se říci, že se zasloužil o náš krajanský život.

MJ

MONTREAL

Prvně jsem o MUDr.
Norbertu Každanovi
slyšel od JUDr.Anto-
nína Suma, když řekl,
že mu za totality a
v lágru u Příbrami
zachránil život. Po-
zději jsem zjistil, že
od roku 1965 žije v
Montreálu a že je tam
známý jako vynikající
ortopéd a chirurg.
Dr.Norbert Každan se
narodil 5.května 1916
v Rize v Litvě. Dostu-
doval medicínu na KU
v Praze v r.1946. V
50.letech byl zřejmě
vězněn. Zmínujeme se
o něm, abychom se mu
omluvíli, že jsme opo-
mněli v květnu 2001
mu pogratulovat k je-
ho 85.narozeninám. A
zároveň v květnu měl
55.výročí své promoce
v Praze. Vedle park-
manna je to dnes na-
še nejpopulárnější o-
sobnost v Montreálu.
M.J.

Vincenc Rechner, býv. rezident Toronta a známý
jako "muž od SWISSAIRU", oslavil koncem listopadu
2001 své 80.narozeniny. Byl a zůstává i dnes jedním
z nejbližších spolupracovníků "Kanadských Listů".
Píše, že je stále relativně dost pohyblivý, ale trá-
ví čím dál víc času v různých ordinacích. Žije
v klidu a pohodě se svou obětavou paní v Coquitlam, BC.
Posíláme mu naši upřímnou gratulaci! MJ a JJ.

/Pokud autor k tomu svolí, pošleme rádi ú-
plný text přednášky v kopii vážným zájem-
cům. /--J.Mráz má novou adresu: 14 Adventu-
re Cr., Maple, Ont. L6A 2Z7. Přejeme mu klid
na novém místě. --O Klub seniorů v Torontě
se s citem stará Fr.Klimeš, Apt.905, 55
Outlook Ave., Toronto, Ont. M6N 4Y3. --15.11.
byla v Torontě zajímavá přednáška M.Sta-
rowicze o TV serii o přistěhovalcích,
"Canada: A People's History".

Z České republiky a Slovenska

Poznááte tohoto pána? Bývalý ministr školství PhDr. Čestmír Císař, má dnes 82 a je trojnásobným dědečkem. Studenti ho v r. 1968 chtěli vidět na Hradě. Představte si, že že máme na Hradě císaře:

Český lék VIREAD zabírá proti AIDS. Vedoucím teamu v Praze je MUDr. Antonín Holý. --Pašeráci cigaret působí ČR miliardové škody. Konference celníků střední Evropy byla v Miletíně. --V Domažlicích vzpomněli 100. výročí narození statečného českého novináře dr. Františka Kocourka. --Angličané byli nadšeni filmem "Tmavomodrý svět. Největší radost v Anglii měl čs. let. veterán Jan Horal. --Titul Top Model dostala v Německu Renata Janečková ze Žeranovic u Kroměříže. Její rozměry jsou: 90-61-91. --Slovensko vydalo mince s portrétem A. Dubčeka. --Malíř Cyril Bouda se narodil před 100 lety /14.11.1901/. Za kmotra mu šel Mikoláš Aleš. Zemřel 29.8.1984. --V srpnu zemřel v Bratislavě nejznámější slovenský tramp Jára Husička, 82. Podílel se na vydání knihy "Dějiny slovenského trampingu". --Papež Jan Pavel II. blahřečil 2 býv. řecko-katolické duchovní: Metoda Dominika Trčku a biskupa P. Gojdiče. --Vláda Miloše Zemana žaluje týdeník "Respekt". List obvinil vládu z korupčního chování. --V Chebu si nevědí rady s agresivními žebračky z Rumunska. --Pardubice přestavěly za 350 milionů korun hokejovou halu na moderní arénu. Pojme 9.300 lidí. Jméno dostane v lednu podle sponzora, ale občané hádají, že ponese jméno Dominika Haška. --Na podnět Úřadu pro dokumentaci a vyšetřování zločinů komunismu /ÚDV/ obvinila policie 13 šéfů býv. StB. --V Praze proběhl další ročník Fóra 2000, sponzorovaný prez. Havlem. Významně se podílel kníže Karel Schwarzenberg. Bylo to setkání poslední.

Vyšly dvě knihy o číhošťském zázraku

Praha - Těsně před Vánocemi 1949 - "o třetí adventní neděli druhého roku komunistického režimu", jak trefně charakterizuje historik Bořivoj Čelovský ve své nové knize Strana světi prostředky - se v kostele v Číhošti na Českomoravské vysočině stal zázrak. Během kázání faráře Josefa Toufara se křížek na oltáři pohyboval ze strany na stranu. Zázrak fascinoval katolické věřící a prošel světovým tiskem. Pro KSČ to byla příležitost ke zlomení vlivu katolické církve. Příslušníci Státní bezpečnosti odvedli faráře Toufara do vězení a vytiskali z něho doznání, že on sám tento zázrak zinscenoval. Vzápětí nato zemřel na

následky bití od estébáka Ladislava Máchy, k čemuž dali pokyn ministři vnitřní Václav Nosek a náčelník StB Oswald Závodský slovy, aby mu "dali na zadek, nechce-li se přiznat".

Číhošťskému "zázraku" a umučenému faráři Toufara se věnovala už řada publicistů, ale nikdo z nich nepřišel na podstatu onoho pohybu křížku. O nový pohled na tuto událost se teď tedy pokusil Čelovský v knize, jež nese podtitul Martyrium faráře Josefa Toufara a již vydalo nakladatelství Tilia ze Šenova u Ostravy. Čelovský zarámkoval tuto událost do celé tehdejší politiky KSČ, která se pod Gottwaldovým vede-

ním snažila podfídit si všechny církve bez výjimky. Ničemné ani Čelovský nenašel klíč k vysvětlení pohybu křížku, pouze nastiňuje určitou stopu - možná, že inscenování tohoto jevu příslušníci StB si všimli kostelník. Shovívavost, s jakou se k němu estébáci chovali - přestože z něho mohli vyrobit spolupachatele, obstarali mu i poukaz do lázní - naznačuje, že něco věděli.

Ke stejnému tématu vydal Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu brožuru Jana Kalouse Instrukční skupina StB v lednu a únoru 1950. Autor se více soustředil na činnost instrukční skupiny a v poznámkách

rozvedl podrobné životopisy jejích členů. I Kalous však musel konstatovat, že "příčinu pohybu křížku se nepodařilo dodnes objasnit". Kalous kromě toho rozvedl vyšetřování Máchy v devadesátých letech včetně rozsudků dvou soudů nad ním. Autor je ovšem nucen konstatovat, že odsouzený Mácha nikdy nenastoupil výkon trestu.

V obou knihách je množství dosud nezveřejněných, navzájem se doplňujících dokumentů z archívů. Otřesnost některých těchto dokumentů ovšem také nepřímo ukazuje na neschopnosti vypořádat se s minulostí, se zločiny, jež se v této zemi udály.

61461 KAREL PACNER

Redaktor František Řežinský napsal pro "České Listy" /č.11/2001/pěkný článek "Kokořínsko". Dokazuje, že má ten krásný Máchův kraj rád. --B. Hynek z MZV nám dal k dispozici informativní studii o obuvnickém expertovi ze Slavičína, Janu Pívečkovi. Po celý vpravdě rušný život se hrdě hlásil k češství. Nikdy z jeho jména nezmizel háček. Je dnes uznávaným odborníkem v celém světě. --V Brně neexistuje list, který byl ochoten přinést zprávu o smrti zdejšího rodáka a exulanta Jana Kuncíře. Tento smutný fakt zjišťoval dr. Jiří Mikulka, ředitel Moravského zemského muzea. --"Hornočermenský Zpravodaj" měl zmínku o návštěvě vydavatele "KL" v této známé evangelické obci. Redaktorkou je Lydie Marešová. Nejpopulárnější občankou je Emilie Šilarová, odbornice na hornočermenská obří koláče, které v Rožnově úspěšně soutěží s valašskými frgály. --Jarmila Kotková, 439 63 Liběšice č.57 /u Zátce/ bv ráda poznala "nějakého Čechokanada" od 60 let výše. Musí mít rád kočky. --Nadační Fond Tmavomodrý svět má adresu: Pod Svahem 7, 147 00 Praha 4. Tel. 02/444-68-100. --Majitelem firmy EQUITOP v Tursku je Petr Švec. Lze tam objednat odborný trénink a pronajmout si koně. --Vedoucím bratislavské skupiny "Českého spolku na Slovensku" je Ing. Petr Stahl, Zahradnická 33, 811 07 Bratislava. SR. --10 nejlepších barokních soch zmizelo ze hřbitova ve Střílkách u Kroměříže. Sochy odvezl velký Tirák, ale občané obce nic nevědí. --Emil Zátapek navždy spočinul v Rožnově p. Radhoštěm. Přišla i jeho vdova a u obelisku se Zátapek v ČR a starosta Vsetína Jiří Čmék. --Brněnští radní uvažují o tom, že na postavě sochy TGM ve Washingtonu přispějí 400 tisíci Kč. --Na paměť padlých kamarádů z gymnázia v Ostravě-Přívoze a v Křemenuv ulici v Praze vydal Bořivoj Čelovský knížku "Nejlepší z nás"/Dvě vzpomínky/.

TROCHU HUMORU

☺ V hodné přirodopisu se pán pan učitel dospívajícího dívek: "Víte, který pták je největší?" Žádná se nehlásí, ani neodpovídá, a tak si pan učitel odpoví sám: "Plece čepi!" Nastane potuchování a chuchotání a ne dotaz učitele, proč se smějí, odpoví jedna z dívek: "Pane učitel, my už nejsme malé, my dávno víme, že čep neexistuje!"

☺ Po čtyřech letech se vrací námořník Ferda domů a diví se, že se mu rodina rozrostla na čtyři děti. I podírbá se za uchem a povídá manželce: "Ty dvé, to vám bezpečně, jsou moje." Žena se na něj usměje a dodává: "Nu, a ty dvé zbývající, jsou zase moje. Tak jsou tedy všechny naše, co říkáš, miláčku?"

☺ Jdou po ulici tři rodinové. Jeden má natěně pravou ruku, druhý levou, třetí obě. Ptá se bábka a zvědavě se ptá: "Chlapci, to je nový pozdrav, nebo snad nějaká choroba?" První zedník se ohlédnou a leknou se: "Je to možné!! My jsme to přeciz zapamatovali!"

☺ Otce k dospívající dceři: "Konečně jsi dostala rozum a už netelefonuješ tak dlouho. S kým jsi mluvila?" "Nevím, on to byl omyl."

☺ Fotbalové utkání skončilo, za rozhodlím přichází kapitán poraženého mužstva a prohodí: "Bylo to vynikající hra. Můžete litovat, že jste si právě dnes zapamatovali bytí."

☺ "Pánáček piv za jedny večer!" žane host v restauraci nad výkonem svého souseda u stolu. A já jsem si o vás myslel, že jste ve spolku absinentů!"

☺ "Jsem, ale tentu měsíce jsem zapomněl zaplatit členské příspěvky."

☺ Potkají se dva kamarádi a jeden vypráví druhému: "To já znám jednoho, který kouřil stovku cigaret denně a dneška si už nezapálil." "To má tak silnou vůli?" Ptá se druhý kamarád: "Kdepak, on zemřel."

☺ Závěrka - Přijde pán do obchodu se sportovními potřebami a ptá se prodáváčky: "Prodáváte padáky se zankou?" "Jistě pane, kdyby se vám náhodou neotvřel, tak přijďte, my vám ho okamžitě vyměníme."

☺ Bavi se dvě sousedky na chatě: "Paní Babulová, proč si nedáte do zahrady k sazením nějakého strážáka?" "Není třeba, paní Bílá, jsem tam skoro celý den."

☺ Automobilista přejel husu. Vystoupil ven, rozhlédl se, potom husu popadl a schoval do kufru. Ještě než stačil nastoupit zpět do vozu, ozval se zpoza plotu hlas hospodyně: "Hej, pane! Doufám, že tu husu vezete do nemocnice!"

☺ Muž přijde do nemocnice navštívit přítele: "To je neuvěřitelné! Ještě včera jsem tě viděl v kavárně tančovat s ukovou pěknou blondýnkou. Jak jsi se sem dostal?" "Moje žena mě viděla taky."

☺ Strážný si host u majitele hotelu: "To je neslychané! V noci jsem chytil přes třicet bleb!" "Nemohli byste tu, pane, ještě zůstat?" na to majitel, "měl bych pro vás práci."

O LETCÍCH

Medaili "Za zásluhy" od prez. Havla dostal prof. plk. let. Jan Wiener, býv. letec RAF. Žije v Lenox, Mass., USA. -- AERO Vodochody představilo své nové civilní letadlo "AE270". Už dnes mu říkají "Česká cessna". -- Am. armáda se zajímá o české větroně "Blaník". Firma má nyní 1.200 lidí. -- Rožnovský rezident plk. Karel Matějka, 90, rodák z Horní Cerekve, měl pestrý život: jako vládní voják přešel k italským partyzánům a do RAF. Jako šéfpilot v Č. Budějovicích cvičil piloty z Izraele, ale v 50. letech měl problémy a byl havířem v Karviné. Článek o něm napsal historik Jan Golán. -- Michael Žitník z Rožnova má tolik památek po sestřelených am. letounech z r. 1944, že zakládá vlastní muzeum. -- Kino "Světlozor" v Praze uvítalo po šesti týdnech od premiéry filmu "Tmavomodrý svět" svého milionového diváka. V USA má premiéru 28.12.01. Má naději, že dostane Oscara. -- Kan. let. generál Chester Hull, činný v Let. muzeu na letišti v Trentonu, sestavuje brožuru o W/C dr. Janu Gellnerovi, DFC. /Gellner je pohřben na veřejném hřbitově v Caledon East, Ont., nikoliv v Boltonu. /-- Let. historik L. Klíček z Oder překonal operaci srdce a stále udržuje kontakt s letci RAF. Jsou to např. J. Chmelík, M. Kozák, Zdeněk Škarvada, J. Jedlička, A. Šiška, J. Foretník a F. Fajtl. -- Oprava k č. 9-10/2001: foto se týkalo Vladimíra Cupáka a ne Ladislava. -- Před 16ti lety zemřel v Praze František Zabloudek od 311. válečný kamarád Vladimír Šlechty. -- 31.7. zemřel v Břeclavi Vladimír Kovač. V RAF sloužil jako střeletelegrafista. V 50. letech zažil krutost kom. režimu, ale horší to bylo po srpnu 68, když dcera Míla zůstala v Anglii. -- Větel let. záznamy v Náměšti n. Oslavou, plk. J. Vachek, přijal z rukou plk. J. Grygara od 311. prapor perutě z r. 1943. Grygar žije v Rousínově. -- Plk. M. Lišutín opravil některá data týkající se K.

Plk. JUDr. Lubomír Ůlehla, Petýrkova 1946/10, 148 00 Praha 4-Chodov. Býv. příslušník 311. Sq. RAF, P/O 82644. Narodil se 23. 12. 1915 v Brně. Účastní se všech setkání v pražském okolí.

Zajímavá fotografie z archivu J. Machka /z Floridy/. Místo: kdesi v Praze v r. 1946. Jde o 5 příslušníků 310. stíhací perutě RAF, po válce v 10. stíhací pluku ve Kbelích. Zleva: Jiří Sehnal, Leopold Šrom, Miloslav Kratochvíl, Emil Foit a M. Kopecký.

V neděli 28. října 2001 došlo na nádvoří hotelu Růže v Českém Krumlově k významné události. Byla odhalena busta T.G. Masaryka a zároveň také pamětní deska letců regionu Český Krumlov. President-Osvoboditel TGM byl řečníky také vzpomínut v souvislosti se 75. výročím vzniku Masarykovy letecké ligy. Byli pozváni bývalí letci RAF a dostavili se představitelé města Český Krumlov. Účinkovala vojenská hudba z Tábora. Slavnostní proslovy měli mj.: genmjr. František Fajtl, DFC a genpor. František Peřina. Na pamětní desce jsou tato jména býv. letců RAF z Regionu Český Krumlov: /podle abecedy/ - Prokop Brázda z Velešína, Jiří Engel z Českého Krumlova, Josef Kubát z Netřebic, Jan Mayer-Bystroň z Benešova nad Černou, František Petr z Hubenova u Kaplice, MUDr. Karel Plaňanský ze Soběnova, František Rypl z Českého Krumlova a Vojtěch Smolík, DFC z Bezdruce. Hotel Růže je majetkem společnosti Bohemia Properties a.s. s předsedou představenstva plk. Ing. Janem Horalem; adresa je: Horní 154, 381 01 Český Krumlov, Tel. 0337-772 100. /Výše zmíněná společnost vlastní také hotel DUO v Praze, který je populárním místem schůzek válečných leteckých veteránů, a další hotel v Českém Krumlově: Old Inn. V hotelu Růže pracuje plk. let. Jaroslav Vyhnis a plk. let. Josef Váňa, který do naší redakce poslal elegantní pozvánku. V čele této barevné pozvánky je obraz TGM na koni jménem Hektor na nádvoří v Lánech. Z textu pozvánky jsme převzali tyto zajímavé další informace:

President T.G.M. od samého vzniku Československa vždy pozorně sledoval vývoj letectví jako moderního oboru techniky a zdůrazňoval jeho význam pro život i obranu státu. Proto všemožně podporoval založení i pozdější činnost sportovní-letecké organizace, která pod jeho přímou patronací jako MASARYKOVA LETECKÁ LIGA zapojovala od 6. března 1926 činnosti sil obyčejných k rozvoji leteckých sportů i posílení obranného systému ČSR. Její soustavné úsilí vyvrcholilo "Národní leteckou sbírkou" na zakoupení letadel pro armádu a mimořádnou akcí "Tisíc pilotů republiky", z níž vzešla řada aktivních letců, kteří za 2. světové války tvořili značnou část příslušníků našeho zahraničního leteckého odboje.

Ing. Jan Horal, dárce busty a pamětní desky, říká:

"Busta byla v roce 1968 nabídnuta mému známému, který jako vedlejší zaměstnání obchodoval s různými uměleckými předměty. Po porážce 'Pražského jara', které pojal Sovětský svaz spolu s vojsky Varšavské smlouvy, čímž byla republika navráćena k 'vítěznému' socialismu, jsem se dozvěděl, že bude tato vzácná památka pravděpodobně prodána do sběrných surovin.

Proto jsem poprosil svého známého, aby ji odkoupil, což uskutečnil a jámuž jsem zaplatil i za zprostředkování.

Pomocí jednoho diplomata se mi podařilo dostat bustu do Francie. Měl jsem ji ve svém bytě v Monte Carlu jako vzpomínku na vlast a její humanisticko-demokratickou minulost.

Před rokem jsem se rozhodl, že správné místo pro bustu prezidenta Osvoboditele, která je mimořádnou velmi hezká, není privátní byt ve Francii. Nechal jsem ji proto zabalit a poslat zpět do vlasti. Chci ji mít postavenou na vhodném místě v Českém Krumlově, aby připomínala mladé generaci naši tradici humanismu a demokracie, na níž jsme stále pyšní. K jejímu umístění jsem se rozhodl na nádvoří hotelu Růže.

Na věčnou památku letců Československého regionu, hrdinným bojovníkům za ideály T.G. Masaryka a svobodu ČSR, na něž mělo být zapomenuto, připojuji pamětní desku s jejich jmény. Vznikla zásluhou plk. v. v. Milana Malého a emeritního profesora a statutárního zástupce Regionální letecko-historické společnosti Jihočeského muzea v Českých Budějovicích. Mgr. Bohuslava Trnky. MJ

se narodil 28.7.1913 v Pecce u N. Paky. Po únoru 48 se s manželkou angl. původu a s dcerou pokusil o přechod hranic do Německa, ale od té doby o něm a jeho rodině nikdo nic neví. Kdo něco ví? -- "NO" mělo článek "Jeden z mnoha". Hrdinou je Robert Krupica, nar. 23.1.1917 v Holešově. Začal jako pěšák ve Francii, v Anglii prodělal výcvik jako parašutista, ale skončil u RAF. Odmítl dokončit lék. vzdělání a učil se pilotem v Kanadě a na Bahamách. Jeho posádka byla ztracena nad mořem v listopadu 43. -- V Prostějově byl odhalen nový památník padlým pilotům z 2. války. -- Na vál. hřbitově v Kleve v Německu je pohřbena posádka V. Soukupa, která se 15.9.1941 nevrátila z náletu na Hamburg na Velouši KX-L, R-1015. Zahynuli také: Sedláček, Jarnot, Miklošek, Babíček a Zimmer. Hřbitov je pod British War Graves Commission. -- Kompjútrová hra "Battle of Britain" stojí v Praze 1499 Kč. s DPH. Ke hraní je třeba velmi dobrý hardware /Pentium III a lepší/. -- Jan Irving měl nejvyšší počet nalétaných hodin nad Německem. Má desku na rodném domku v Uherském Brodě. -- Plk. let. Jan Wiener a Ondřej Vetchý se stali během filmování "Tmavomodrého světa" přáteli. -- 24.4. zemřel v Libčicích u Dobříše plk. Ing. Jiří Kalivoda, dlouholetý funkcionář Svazu letců ČR. Bylo mu jen 74 let. -- Ve Španělsku se líbilo pí M. Slatkovské, vdově po J. Slatkovském, zbrojíři od 311. Sq. -- Ústav zeměpisných jmen USA neuznává termín "Bermudský trojúhelník". Ztratily se v něm lodě a celé roje vojenských letadel, vinou náhlých hurikánů, příp. faktu, že střílela magnetického kompasu se točí k zeměpisnému severu, nikoliv k magnetickému severu.

O VOJÁCÍCH

Už v r.1992 navrhl vydavatel L.L. přátelům na ministerstvu obrany ČR, že by ideálním českým vojenským attaché v Brazílii byl vyjimečný čs.západní voják Josef Souček. Bylo zřejmé, že tehdy v MO vládly ještě "staré kádry" a nápadu nepřály. /byť dnes je rekrutace, kdo se tam dostal, zda mluvil slovo portugalsky a pod. / Fakt je, že ani jeden bývalý zahraniční voják se na tuto pozici kdekoli ve světě nedostal. /--Plánuje se sloučení tří vysokých vojenských škol /Hradec Králové, Vyškov, Brno/ v brněnskou Univerzitu obrany. Moravská Třebová a Vyškov ztratí voj.střední školy. Tyto plány zveřejnil šéf personalistiky gšt.Jan Ďurica. --U vesnice Čtyřkoly u Benešova se odehrála fingovaná bitva o Dunkirk. Byla to vzpomínka na akci čs.tankistů 28.X.1944.--

Z Čech do Brazílie
přes francouzskou a britskou frontu

Voják se pozná. I dnes, kdy má hlavu stříbrnou, osm křídků na stále rovných zádech, je Josef Souček jasný generálmajor. Vypráví mi svůj příběh, který by klidně mohl sloužit jako námět pro akční film, o svých otázkách, pozdním si moc nevládá. Ostatně nedovolila jsem se promluvit.

Už jako kluk chtěl být vojákem. Trenčín, Slovensko a horské myšlívce si po maturitě vybral, protože si myslel, že bude lyžovat. Místo toho šel už v roce 1938 do války. Do Polska. „Náš poručík Opátka, ten, který se pak jako jeden z parašutistů proslavil v souvislosti s atentátem na Heydricha, se tam významně dostal. Válečný kříž. Jenže když Slovinci vyhlásili svůj stát, odzbrojili nás a poslali domů do Čech. Já ale hned hledal cesty jak se dostat do zahraničí.“

Podarilo se to až v roce 1940. Bylo mu dvadvalet, když s kamarádem ze skautu konečně přešli na Slovensko a odjeli do Budapešti. Šestkrát ho Maďaři zavřeli, několikrát vykazali, ale nakonec přeplul Drávu, dostal se do Bělehradu, odtud už jako příslušník budoucí československé jednotky do Istanbulu. Cesta lodí do Marseille byla ve srovnání s předcházejícími zážitky spíš „výletní plavbou“. Na jejím konci však místo opalování čekal tvrdý výcvik v cizinecké legii. „Na bráně jsme četli nápis *Vítám vás, pošlu vás tam, kde se umírá*“, vzpomíná i po mnoha letech na první dojem generál Souček.

Vino a sýr
místo menáže

Budoucí Československá armáda, muži, kteří dodnes sklizejí uznání za svou statečnost na bojištích Francie a později Velké Británie, dostali staré uniformy a dřeváky. „Když jsme pochodovali, mnohdy nám zůstaly boty v blátě. Pošky jsme měli z první světové války, já jsem si nakonec koupil od jednoho francouzského četaře za svých osmdesát franků novější.“ usmívá se dnes generál Josef Souček. Vzpomínky mají kouzelnou moc odfiltrovat hrůzu, bolest i tragédie a ponechat spíš „veselé historky z natáčení“ jako třeba tu o německém bombardéru, který viděl kouř z polní kuchyně, tak ji zlikvidoval a vojsko pak žilo 30 dní o sýru a vině.

Před patnácti lety pozvali Francouzi československé vojáky, aby si znovu prošli místa, kde bojovali. Loni v létě se u 5 000 Čechů a Slováků, kteří přežili válku i komunistický režim, kteří se ve zdravotní došli, sešli v Cholimondeley na severu Anglie, kde v létě a na podzim roku 1940 položili základy Československé armády ve Velké Británii. Generálmajor Souček ani tentokrát nechyběl. Přijel až z brazilského Sao Paula, aby se setkal s dávnými kamarády a vzpomínal na ty, kteří už dorazili nemohou.

Načichl
kapitalismem

Josef Souček si z války přinesl od řeky Loiry našťastí jen jedno

zranění. Byl mladý a plný energie. Pracoval na hlavním štábu a začal studovat Vysokou školu vojenskou, kde zároveň přednášel chemii. Byl ženatý s půvabnou a elegantní Miladou, čekali dítě. Svět byl krásný, a i když Evropa už dávno netančila valčík, ani fox-trot se nezdařil špatný.

„Načichl jsem kapitalismem.“ oznámil jednoho jarního dne roku 1948 velitel školy shromážděným „západákům“ a poslal je k úvartům „přeskolit“. Josef Souček byl odvelen do Vyškova k tankové rotě. Nedorazil tam. Přešli s ženou v sedmém měsíci těhotenství a s kamarádem a jeho dívkou hranici v lese na Šumavě. Měsíc byli v Německu, pak jeli do Anglie. „Tam jsme měli ještě z války hodné přátel.“ Syn Josef (či spíš Joe - 52) a dcera Davina (50) se narodili v Anglii.

Znovu od piky
k maršálské holi

V Anglii začal Josef Souček od piky - jako dělník v gumárnách. „Majitel továrny se na nějakém setkání průmyslníků, kde byli i Češi z Argentiny a Brazílie, pochlubil, že má dobrého pracanta z Prahy. Já jsem se tehdy naučil novou technologii - už jsem byl šéf výzkumného oddělení, a když mi došel dopis od dvou podnikatelů, majitelů továrny na pneumatiky v Brazílii, jestli tam nechci přijet, souhlasil jsem. Zase jsem byl na začátku.“

Josef Souček uvedl do provozu postupně pět továren, pneumatiky šly na obyt, firma vzkvétala...

„V roce 1967 majitel zemřel a zanechal dvě dcery. Chlěly podnik zavít. Tak jsem řekl, já to zkusím... Za dva roky mi továrnu nabídly ke koupi. Jdu do toho, prohlásil jsem a udělal jsem největší blbost.“ směje se Josef Souček. „Měli jsme dvě stě šedesát zaměstnanců, máme třicet tisíc čtverečních metrů půdy a osm tisíc metrů čtverečních zastavěné plochy. To je práce starost! Naštěstí už ne moje.“

Továrnu převzal syn Joe, ale generál Souček chodí „do práce“ stejně každý den. A každý týden se schází s kamarády v „klubu veteránů“. Zůstává stále chemikem i vojákem.

V roce 1990 byl generál Souček poprvé po letech v Praze. Zdála se mu špinavá, rozhroudaná, sedivá a chtěl hned zpátky do Sao Paula. „Po dvou letech jsme pak koukali na ten rozdíl. Vím, co tu žijete, se to možná ani tak nezdaří, ale pokaždé, když přijedeme, vidíme zase krok k lepšímu. Jezdíme každý rok a už se vždycky moc těšíme.“

EVA HIRSCHOVÁ

Gen. J. Souček, Rua De-
cio Reis 330, Sao Paulo,
CEP 05445, Brasil.

Vyškovský "Profil" přinesl v č.7-8/2001 zajímavý článek o Tobruku z pera plk.Karla Vaška. Byl jedním z 1326ti mužů, kteří byli odtamtud 5.7.1943 evakuováni kolem jižní Afriky do Anglie. O bojích na Dukle napsal plk.Josef Kulich. Studentům vys. školy ve Vyškově jsou k dispozici svázané ročníky "Kan. Listů"

Vedlejší článek o gen. J. Součkově se nezmiňuje, že zdatný voják měl správnou skautskou minulost! Patřil k zakládatelům 5. oddílu skautů v Olomouci. Tento oddíl měl název "Ostří hoši" a právě v r.2001 tomu bylo přesně 80. let, co byl založen. Přezil léta nacistické a kom. nepřítel. Mezi nejvýznamnější části historie patří jasně odbojová činnost "Ostřích hochů" za 2. svět. války a někteří z nich položili i život v zahraničním odboji. Baťovec J. Varmuža přežil kruté japonské zajetí. Někteří mají hroby v Holandsku, jiní na Dukle. Byli to skutečně ostří hoši!

Jistý čas za 2. světové války byl Jan Masaryk také ministrem národní obrany čs. exilové vlády. Měl vždy k čs. vojákům a letcům v Anglii dobrý vztah, ba dá se říci, že to byl vztah kamarádský. Když navštívil naše tankové jednotky kdesi ve střední Anglii, zajímal se, jak vypadá uvnitř anglický tank CROMWELL. Nepotřeboval prý žebřík, aby se na tank vyšplhal. Chtěl prý zkusit, jak se s tímto tankem jede, ale to mu z bezpečnostních důvodů nedovolili. Foto by se mohlo nazývat i přesto "Jan Masaryk-tankista".

VZPOMÍNKA

mjr. Josef Drahotský
6.6.1895 - 13.12.1941

Letos je tomu šedesát let co byl v Mauthausenu umučen major útočné vozby Josef Drahotský. Rodem ze Všeštar u Hradce Králové, chtěl být učitelem. Jeho studium na učitelském ústavu však po krátké době přerušila první světová válka. Strávil ji na italské frontě. Po válce vstoupil jako důstojník z povolání do čs. armády. Byl přidělen k 9. jezdeckému pluku ve Vysokém Mýtě. Počátkem třicátých let byl přeložen k 2. jezdeckému pluku v Olomouci a krátce poté jmenován velitelem 1. eskadrony obrněných aut v Brně. V roce 1936 se stal profesorem Učeliště útočné vozby v Milovicích. Po okupaci zastával funkci kulturního referenta v Pardubicích. Byl členem podzemního hnutí Obrana národa. 16. října 1941 byl zatčen Gestapem. Po výslechu na pardubickém Gestapu byl nejprve převezen k dalším výslechům do smutně proslulého hlavního stanu Gestapa v pražském Pečkově paláci a poté transportován do koncentračního tábora Mauthausen v Rakousku nedaleko Lince, kde 13. prosince 1941 zemřel. Jeho odbojová činnost byla po konci druhé světové války posmrtně uznána udělením čs. válečného kříže a povýšením na podplukovníka.

vděčný za pohlednice kamarádů odkudkoliv. --J. Marek dokončil studii "Na množství nehleděli." /Čs. legionáři-výzvědčící v Itálii/, jakož i práci "Opouštěná sedla" /Zavátá historie čs. jezdeckta/. Po-drobně je popsána skvělá kariéra kpt. Rudolfa Poplera. --Od téhož autora vyšla nedávno také kniha "Žraloci císaře pána" /Čeští námořníci na rakouských ponorkách 1914-1918/, se slovníčkem slangu českých námořníků. --Na autora ing. J. Havla /napsal knihu o Svatobořicích/ působí "KL" uklidňujícím dojmem. Kdokoli přišel o majetek na býv. Podk. Rusi, nechť píše na: Obč. sdružení P. Rus, Pellicova 35, 602 00 Brno. --Svým způsobem unikátní je kniha ing. V. Jovbaka "Podkarpatská Rus-j-Zakarpatská Ukrajina", 366 stran. Má 550 pův. fotografií. Ob-jednávky: Ing. V. Jovbak, Kollárova 2466, 767 01 Kroměříž. Lze poslat 15 US\$ či 20 Can. \$ na 1 výtisk. --Hugo a Anuš Mellionovi byli v Bar-rie, Ont. Slíbil, že se postará o nápravu čs. fontány v Leamington Spa. --K Zemské skupině ČSOL v Torontě, kterou vede plk. J. Hynek, se z Montréálu připojili John van Toch a Frank J. Vilím /pův. Winter-nitz z Pardubic/. Má nyní 26 členů.

O PARAŠUTISTECH

Genmjr. Ant. Petrál byl za války in-
struktozem čs. parašutistů, v 50. letech
vězněn na Mírově. Letos si zas vyjel
do Anglie a do Skotcka na známá místa.
Na snímku je s Lady Cholmondeley v r.
2000, kdy se setkala s našimi váleč-
nými veterány u příležitosti 60. vý-
ročí příchodu čs. brigády do V. Britá-
nie. Je to unikátní snímek..

PUBLIKACE O VÁLEČNÝCH UDÁLOSTECH

Pátou kartu bere smrt

Práce o našich parašutis-
tech cvičených za II. světo-
vé války ve Velké Británii
jsou již léta žádaným artik-
lem v knihkupectvích. Jed-
nu z posledních na toto té-
ma vydal v nakladatelství
Svět křidel pražský historik
a publicista Jindřich Ma-
rek. Jeho kniha Pátou kartu
bere smrt přibližuje repor-
tážním způsobem řadu do-
sud neznámých skutečnos-
tí – především pak z let
1944–1945 – souvisejících
s touto slavnou součástí
našeho národního odboje.
První část začíná popisem
výcviku parašutistů v po-
chmurném kraji skotských
hor a jezer, který je měl při-
pravit na nasazení v oku-
pované Evropě, hlavně
však na území Čech a Mo-
ravy. Poté se autor dostává
k popisu samotných akcí –
nejdříve rozebírá misii De-
stroyer (rotný Karel Tichý a
čet. asp. Bohumil Menšík),
uskutečněnou v roce 1944
ve Francii, dále akci parašu-
tisty-kněze Josefa Pojara ve
Vidni, kde působil mezi
českými krajanmi, nebezpeč-
nou akci Dolphin (por. Ja-
roslav Oldřich Vrána, čet.
Adolf Navrátil), mající za
úkol narušit dopravu na
Dunaji, či operaci Silica, při

níž měli čestí parašutisté
(npor. Rudolf Krzák, npor.
Rudolf Hrubec) za úkol na-
vázat spojení s jednotkami
vládního vojska v Itálii.
Druhou část knihy věno-
val J. Marek čs. letcům pů-
sobícím u 138. britské pe-
rutě pro zvláštní účely, kte-
rá se podílela na vysazová-
ní parašutistů v Evropě, a
neopomněl pochopitelně
ani údaje o pobytu čs. para-
šutistů na základnách v Itá-
lii, odkud odletali na ne-
bezpečnou cestu do protek-
torátu. Poměrně značný
prostor věnoval pak samo-
rostlému vojákovi kpt. Pav-
lu Hromkovi, jenž byl po-
sledním vysazeným para-
šutistou v našich zemích
(operace Bauxite). Závěreč-
ná část čtivě napsané kni-
hy si posléze všimá proble-
matiky zásobování domá-
cího odboje zbraněmi a
materiálem ze Západu, na
němž měli velké zásluhy
nejméně u nás operující para-
šutisté (např. skupina
Tungsten kpt. Rudolfa Pe-
rnického či Platinum-Pew-
ter kpt. Jaromíra Nechan-
ského), ale i polští a ame-
ričtí letci. Knihu doplňuje
několik cenných příloh, z
nichž za zmínku stojí třeba
autentická vzpomínka pří-
slušníka skupiny Platinum
Jaroslava Kleměše, dále se-
znam čs. vojáků, kteří pro-
dělali výcvik pro nasazení v
týlu nepříteli ve Skotsku v
letech 1941–1943, či přeh-
led speciálních leteckých
operací do českých zemí v
roce 1945. Autor zařadil do
svého díla také řadu zaji-
ímavých fotografií a se-
znam literatury. Práce Pá-
tou kartu bere smrt je tak
dalším kamínkem do mo-
zaiky sice nepřehledné, avšak
velice zajímavé a poučné
části našich dějin.

Jiří Mikulka

Stala se neslýchaná a smutná věc:

Šéf českých komunistů M. Gre-
beníček urazil parašutistu
plk. Čestmíra Šikolu, jednoho z nejstatečnějších
radistů záp. odboje, tím, že jej označil za msti-
vého a zákeřného člověka, který se neštítí lži.
Navíc se Grebeníček vyjádřil, že západ posílá
výsadkáře, aby rozvrátili komunistický odboj. Ši-
kola podal na šéfa komunistů žalobu na ochranu
osobnosti, aby hájil čest všech
záp. vojáků. Dne 21. 11. zamítl praž-
ský soudce M. Valehrach Šikolovu
žalobu na ochranu osobnosti. Zá-
roveň zamítl návrh Grebeníčkovy
advokáta, aby se válečný hrdina
lidrovi komunistů omluvil. Šiko-
la uvažuje o odvolání, ale čeká
ho nové strastiplné řízení. Podle
historika J. Šolce byl Šikola ja-
ko radista para-skupiny CLAY-EVA
jeden z nejstatečnějších.

O skautech

Starší zkušení skauti odcházejí: v Hradci-Kukle-
nách zemřel Lubomír Škaloud, 71 a ve Strakonicih
15. 11. 2001 Ladislav Kuděj, 79. -- Živé jsou stále
dojmy účastníků V. Sněmu skautského oddílu Vele-
na Fanderlika v Trinci. V debatě se vyskytly různ-
né názory, ale to prý je zdravé v demokracii. Bude
se VI. Sněm odehrávat u niagarských vodopádů? Dnes
je i to možné. -- Br. Antonín Cířka z Denveru, Ko-
lorádo, nás informoval, že si léta píše s kralup-
ským skautem-nestorem Jirkou Brunem, 90. Br. Cířka
pracoval pro exilový skauting v letech 1968–1988
a dosud ho mrzí, že nebyl přijat do Čestné dru-
žiny VF. -- Jan Matějovič a Mirko Janeček z Kanady
dali hlavy dohromady a sestavili pro br. Cihláře
/sestavuje dílo o skautech v exilu/ "Několik po-
známek o exilovém skautingu v Kanadě". Na prvním
místě zachytili fakt, že v Kanadě zemřeli býv-
lítelem Junáka br. gen. Václav Vlček a starosta čs.
skautů do r. 1948 br. Velen Fanderlik. Zmínili se
však také o Jaromíru Vejvarovi, Ant. Večeřovi, Cti-
radu Smolíkovi, Boženě Špačkové-Dvořákové, Vladi-
mírovi Krškovi, Josefu Varmužovi /z Olomouce/, Vl.
Novákovi, Bohumilu Moravcovi, Karlu Rumlovi, Jiřině
Klapkové. Bylo vhodné se zmínit i o Aleně Bílkové-
Klazarové, která byla činná v Uruguayi a pozdě-
ji v Chicagu. /Její dědeček byl slavný sochař Fr.
Bílek. -- Br. Cihlář dostal z "KL" také materiál o
Emilu J. Štemberovi-Janošíkovi, který založil od-
díl v Šanghaji v r. 1939. Zemřel v USA 16. 12. 87.

Br. Miltner-JESTŘÁB upozornil, že JANOŠÍK do-
stal v r. 1946 "Medal with 4 stars" a chce vědět,
jak toto vyznamenání vypadalo. Kdo může pomoci?

Kdo to ví?

Kamarád Jestřáb býval exilo-
vým náčelníkem ČS skautů. Po
propuštění z vězení
odešel do Švýcarska,
kde se plně věnuje
skautingu a s Kivim
léta vydával časopis
Tam - Tam a katalogy skaut-
ských odznaků. Sam je i návrhu-
je a nechává je vyrábět
- odznaky patří ke špičce. Kata-
logy jsou neustále doplňované
nejméně o nové odznaky,
ale i o kuriozity a věci
doslova neznámé.

Při některých "hádán-
kách" se Jestřáb obrací
i na čtenáře Trampa, aby
mu je pomohli vykládat.
Pročte spousta trampů
byla skauty a sbírala
odznaky, tak se jim něčím po-
dati určit spomý kouček. Tento-
krát se Jestřáb na vás obrací
s těmito prosbami:

1. V roce 1947 udělilo náčel-
nictvo Ligy čs. woodcraftérů
(LČSW) bratřím Valovičovi
a Vavrdovi řád Svatošilova
kohouta. Jestřáb by jej rád uvedl
do katalogu řádů a vyznamená-

ni, ale nemá tušení, o co se

jedná. Jak vypadal? Nema-

někdo jeho obrázek? Zač byl

udělován? Z jakého byl materi-
álu? Kolik řádů bylo vydáno?2. Takhle vypadal znak skau-
tů ze Sudet: Verband

Sudetendeutsche Pfad-

finder. Má se však řadit

do odznaků Českoslo-
venska jako třeba

maďarských skautů na Slovensku?

Samozřejmě, že členové nebyli

organizováni ve svazu skautů

RCS. Co tomu říkáte?

3. Druhý odznak pochází ze

světa. Ne každý však

lze jednoduše určit

Vít někdo, ze kterého

státu je tato lilie?

Siempre listo, Siem-
pre alerta, Siempre

pronto - to je jasné.

Ale co je Siempre

adelante?

Můžete-li poradit, učíte tak

na adrese redakce či přímo Jest-
řába - bude vám moc vděčnýa vy pomůžete dobrému histo-
rickému dílu

Miloš Miltner (Jestřáb)

Webermühle 32/163

5432 Neuenhof

Schweiz

Tel./fax: +056/4061675

Videň, 4. července 1982: během Sokolského sletu
se náhodou sešli skauti exulanti a posrpní. Byl
tam br. Karel Kukal ze Švýcar/první vlevo/ a br.
Mirko Janeček/za ním je bílý sloup/. Kde nám po-
šle jména ostatních a kde jsou dnes?

MJ.

Antonín Bartoš z Lanžhota
velitel paraskupiny Clay vy-
sazené na Moravě v roce
1944.

Z České republiky a Slovenska

Stanislava Zvěřinová

Devatenáct nám bylo pryč..

(Totální nasazení dlouhého ročníku 1924 trochu jinak)

Statutární město Brno stojí za projektem pořádaným "Společností pro kulturu a dialog K2001", který veřejnosti 5.11.2001 prezentoval Jan Kratochvíl, předseda správní rady. Adresa Společnosti je: Dřevařská 19, 602 00 Brno. Tel/fax 420-5 41243106. Jde v podstatě o kulturní projekt rozvržený na roky 2003 až 2006, nazvaný "Český a slovenský exil 20.století". Záštitu převzal prezident ČR a prezident SR a žádost o totéž byla zaslána současnému francouzskému prezidentovi Chiracovi. Členkou čestného výboru Společnosti je mj. Maryška Pellé, dcera gen. Maurice Pellé. Kromě obvyklých cest získávání materiálů, jako jsou muzea, archívy, historické ústavy a pod. se chce Společnost obrátit především na exulanty z celého světa. V první fázi na projektu pracovali mj.: Josef Fišera z Francie, Arnošt Lustig, P. Tomáš G. Biňovec a Petr Narwa. Zvláštní skupinou projektu budou sokolové, skauti, česká šlechta, novináři, vojáci, čes. tajné služby v exilu, političtí vězni, Židé v exilu a pod. Společnost se obrací

Mária Dudešková, Štěpnická 1166, 686 06 Uh. Hradiště, vyšla Pedagogickou školu v Holešově - zbožňovala tam prof. R. Plajnera - by uvítala přátelství čestného muže pro vzájemné porozumění a radost ze života. Může být i bohatý.. Je 60 let mladá a má muzikální sklony.

v důvěře na spolky a jednotlivce v zahraničí s prosbou o spolupráci. /O spolupráci byl požádán také dr. Vilém Prečan, ředitel Čs. dokumentačního střediska, Pražská 728, 252 29 Dobřichovice, Czech Republic, kde pilně pracují Kateřina Volková a Radek Schováněk. Také archiv exilu při univerzitě v Olomouci byl kontaktován. /--Pavel Tigríd vydal novou knihu: "Marx na Hradčanech". Začíná známým rozhovorem s B. Pečinkou. --V Plzni soudil 2 pohraničníky za vraždu 20ti-letého J. Blažka u Poběžovic. Byli propuštěni "pro nedostatek důkazů". --Stále není jasné, co se stane se Schwarzenbergovým majetkem v jižních Čechách. --Haškovu rodnému domu v Praze hrozí demolice. --Moravská Třebová chce k Moravě. V pardubickém kraji se necítí "doma". --Letošní vánoční strom v Praze je z povodí Leskové u V. Karlovic. Rostl 100 let. --Kavánovy ambice stát se předsedou Valného shromáždění OSN 2002-2003 bude stát ČR přes 100 milionů Kč. Nejsilnější námitky měl Michal Žantovský, předseda Zahraničního výboru Senátu. --Novou šéfredaktorkou českého "Playboye" se stala Barbara Nesvadbová. Její pes se jmenuje Garp. --V Uh. Hradišti probíhá výstava dokazující zločinost komunistického režimu v 50. letech. Soud s p. Grebeníčkem st. a jeho pochopy je odkládán: veřejnost soudí, že se čeká, až země nebo spíš až země jeho oběti, např. L. Dohnalík. --Doporučujeme revue "Western World", která má sekci býv. "Trampa". Duší podniku je "šerif" Jan Kroupa. Kdo pošle 5 US\$, dostane ukázkové číslo. Pište na: Ing. M. Sedláček, Hackerova 792/3, 181 21 Praha 8-Bohnice. --Jan Pivečka ze Slavičína oslavil své 82. narozeniny koupí valašského kroje, vyrobeného expertem ve Val. Kloboukách. --Praha zvažuje víza pro Slováky a pokud budou chtít pracovat, musí žádat o pracovní povolení, jako Ukrajinci a pod. Mluví Evr. Unie prý to doporučuje.

Slova autorky

Jsem z tisíců českých děvčat narozených v roce 1924, která musela v době tzv. protektorátu nedobrovolně na práci do tehdejší německé Říše.

Psal jsem si v té době deník. Je to školní sešit, který mě provázel doslova na každém kroku, a právě proto nese i stopy toho, co zkusil. Nejsou v něm zachyceny žádné hrdinské a statečné činy ani hluboké filozofické úvahy. Jsou v něm vylíčeny jen všední, prosté prožitky obyčejných ustrašených dívek, je v něm hodně stesku i velké naděje.

Domnívám se však, že i toto období a atmosféra, v níž tyto dluhy tehdy žily, patří též do historie oněch válečných let.

Když se mi v době totálního nasazení děvčata smála, co že v krytu při bombardování stále „spisují“, slíbila jsem, že jim to po válce rozeplíši. Děkuji tedy osudu, že mě „ve zdraví uchováti ráčil“ a že téměř po třiceti letech mohu splnit svůj slib.

Praha, prosinec 1972

Biografii člověka utvářejí události příznivé i méně dobré, kterými za svůj život prochází. Některé vymizí z paměti pod přívalem dalších, ale jsou takové, které zůstanou v mysli tak zřetelné, jako by se odehrály právě teď a ne třeba před mnoha lety.

Zájem Státního ústředního archivu v Praze o mé životní téma – totální nasazení – mne nutí abych se k rukopisu z roku 1972 znovu vrátila. Cítím, že bych k němu měla dodat některá další fakta, vysvětlivky a zamyšlení, vhodná při příležitosti jeho knižního vydání. Nuceně nasazení bylo v mém životě období, které prostě nelze zapomenout, protože bylo plné emotivních zážitků, které i v pozdější době ovlivnily nepřímo některá moje rozhodnutí. Byla to doba, která naučila člověka rozhodovat v kritických situacích.

Když jsem se v roce 1972 náhodou a opožděně dozvěděla, že Český svaz protifašistických bojovníků vypsál další ročník Soutěže vzpomínek a historických prací, uztahujících se převážně k letům druhé světové války, rozhodla jsem se jej zúčastnit.

Po celou dobu svého nuceného nasazení jsem si vedla v podstatě denní záznamy, které ale byly v autentické formě nepoužitelné. Obsahovaly téměř každodenní a často stereotypně se opakující zápisky, někdy jen s náznaky různých událostí, protože ne všechno jsem v té době mohla svěřit z důvodu bezpečnosti papíru. Proto pouhé zveřejnění takových

záznamů by bylo nevhodné a nic neříkající. Chtěla jsem formou vzpomínky vyvolat představu o celé atmosféře, tak jak ji prožívalo naše mládí. To si totiž bez sebezničujícího sentimentu vytvořilo svůj svět a udrželo náležitou úroveň i v naprosto nevhodných a dokonce i nebezpečných podmínkách a situacích. Nenechaly jsme se zdolat jednotvárnou nudnou prací a potupným, takřka otročským postavením, ale vytvořily jsme si vlastní svět pro přežití. A o tom zamýšlím podat svědectví.

Dítko obdrželo v soutěži 3. cenu, ale pak se za ním zavřely vody. Nenašel se nikdo, kdo by tuto kapitolu zařadil na důstojné místo historie 2. světové války. Vždyť v nedobrovolném pohybu bylo téměř všechno civilní obyvatelstvo celé Evropy.

Své zápisky jsem psala ponejvíce v krytu, dokud sušilo alespoň nouzové sušilo. Deníček byl obyčejný, čtvercově linkovaný sešit, aby se na stránku co nejvíce vešlo. Potíž tehdy přitom byla s inkoustem, který se musel doplňovat a dělal „kačky“. Zápisky jsem nosila stále s sebou v malém chleběnku, který obsahoval po skautském způsobu to nejnuttější k přežití v případě přímého ohrožení života. Přes pozornost, kterou jsem deníčku věnovala, se jednou při bezhlavém pádu na kámen zlomily jeho tvrdé desky, ale oprava sponkami i moje hlava drží dodnes.

Minulá doba, až na pár občasných výjimek, neměla zájem přiblížit tuto válečnou etapu novým generacím. Osobně jsem tento postoj pocítovala jako krivdu, zejména vůči děvčatům z ročníku 1924. Pro ně bylo nuceně nasazení vlastně jakousi mobilizací i se všemi trestními důsledky neuposlechnutí povolačického rozkazu. Nikdo nebral v úvahu, že v té době se jednalo o nezletilá děvčata, za která rodiče cítili stále odpovědnost. Tehdy byla rodina veliké pouto, které i na dálku pomáhalo překlenout zlé okamžiky a udržet optimismus s nadějí na shledání. Velkou vzpruhu činila neúnavná oboustranná korespondence a důležitě byly v neposlední řadě i pověstné potravinové balíčky z domova. Dodnes si vyčítám, jak se rodiče při přidělovém systému museli uskrovnovat, aby nám tak mohli pomáhat.

Myslím, že kromě výchovy v rodině nám také pomáhaly přežít i zásady, které nám uštěpil škola. Uvnitř nás silně zapůsobily i společenské organizace. Sokol nám dal do života určitou tělesnou odolnost, skauting nás připravil ke zvládnutí nečekaných situací a kolektivní sporty prosazovaly krédo nehrát jen za sebe, ale vždy pamatovat na přežití celé skupiny. A turistika nás směřovala k touze po poznávání. K těmto zásadám spěla i křesťanská výchova. To vše mělo samozřejmě silný vliv na utváření charakteru mladých lidí. Učily jsme se vzájemně uctí a slušnosti vůči druhým a uštěpovaly si do srdcí pravou lásku k vlasti bez pocitu nadřazenosti k druhým.

Věděly jsme, že naše vlast nespravedlivě trpí, a i proto jsme věřily ve spravedlivé vltězství. To vše nám pomáhalo přežít dlouhých 445 dní nucených prací. Jinak nás oušem ovládaly iluze. Představovaly jsme si jen nádherná setkání se svými blízkými, krásnou rodnou zemi už pouze se šťastnými lidmi. Ale není uše růžové a svět zůstal černobílý. V dětství a mládí získané ideály mně ani později nedovolily ztotožnit se s poválečným režimem a přes současný nátlak se stát členkou KSČ. A tak jsem se časem nevyhnula skrytému šikanování, které mne k mé velké lítosti donutilo po více než třiceti letech opustit rezort dopravy a spojit a před důchodem začít v zaměstnání znovu.

V listopadu 1989 jsem proto velice uštlala změny naší politiky a státního zřízení. Toužila jsem po tom, aby si lidé získané svobody užce vážili a našli v sobě sílu vymýtit okolo sebe i ze světa všechno zlo. Bohužel i teď kolem nás zuří nejrůznější ozbrojené střety, stále krutější, nenávidnější a při uší vzdělanosti lidstva žel i barbarsky surovější. Práda bych si, aby mě svědectví proto mohlo uypovídat o našich zkušenostech dnešním i budoucím generacím. Je zapotřebí odmítnout války, protože vždy s sebou přináší otroctví – otroctví moci, území nebo peněz. Mé vzpomínky by mohly být jedním z impulzů, jež by přispěly k jejich odvracení hned na počátku těchto dějů. Věřím, že kde je poznání a uvědomění, je i naděje na lepší budoucnost.

Praha, prosinec 2000

/Přetiskujeme se svolením autorky úvod zajímavé knížky, která má 114 stran a vyšla v roce 2001. Autorka uvítá komentáře a její adresa je: S. Zvěřinová, V Chaloupkách 61, 198 00 Praha 9, Czech Republic./

Jeden z nejlepších českých hokejových juniorských týmů, HC Oceláři Třinec, bude hrát s kanadským teamem Streetsville Derbys, v neděli 16. prosince 2001. Místo: Vic Johnston Community Centre, začátek utkání v 16:30 hod. Lístky lze objednat na č. /519/ 767-2036 /Stan/ za \$8. U pokladny se platí \$10. Informace o jiných zápasech v Ontáriu má p. Moore /905/513-6901.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Karel Kučera je mostecký rodák, který má britský a kanadský pas a žil až dosud v Indonézii. Události z 11.9. ho přiměly k zamyšlení a vrací se s rodinou do ČR, kde je prý nejbezpečnější. --V Karakasu ve Venezuele zemřel známý tramp K. Procházka-John Hawkins, 91. Poházel ze Slovenska. --Největší počet kat. duchovních, kteří ve světě slouží krajanům, je z Moravy. Celkový počet kněží proti r. 1989 poklesl. Materiál poskytl novinářům Otec biskup Škarvada. --Jožka a Vlasta Švehlákové /Austrálie/ byli ve staré vlasti přes tři měsíce. Potěšili se hlavně s příbuznými a přáteli v okolí Val. Klobouků. --Za zdatného vedení red. G. Knotka vstoupí "Střípky-Čriečky" na N. Zélandě v r. 2002 do svého 13. ročníku. --Herecký pár J. Turzníková a M. Štěpánek žil s dvěma dětmi od r. 1981 v Rakousku a v Německu. Nyní se vrátili do Prahy a Jaroslava učí na DAMU herectví. --Jana Witthedová/nar. 1946 ve Zlíně/, žije ve Švédsku od r. 1971. Píše básně a povídky v obou jazycích. --Ve Švýcarsku žijící dr. Karel Hrubý sestavil a vydal knihu "Léta mimo domov" /K historii čes. soc. de-

Mezi nejaktivnější posrpnové patřil J. Gut /Jan Campertlaan 27, 2624 NZ Delft, Holandsko./ Účastnil se činnosti Zemské organizace čes. soc. demokracie v exilu pro záp. Evropu. Přišel také do Masarykovy dělnické Akademie, nyní v Sydney. --Josef Jonáš působí jako dirigent v Mannheimu. Vě- když tam prof. R. Lu- puje se hlavně našim krajanům v širém okolí. --Novou manželkou za podepisoval svou poslance ODS M. Macka se stala švýcarská Češka. Jméno se tají. --Díky P. Mrázkovi, O. Štorchovi a J. Witthedové se uskutečnilo 19. setkání Čechů a Slováků ve Skandinávii. Byli tam i hosté z Olomouce. --Libuše Šlechtová-Bourguignon nám z Francie posla-

Kupuji či vyměňuji pohlednice, známky, bankovky, dopisnice, mince atd. s celým světem.
J. Kříž, -50724 Dětenice 25, ČR.

la článek "Po stopách Štefáníkových". Čerpala z rozhovorů s Louisou Weissovou, která byla Štefáníkovou přítelkyní ve Francii. Jinak Libuše dokončila 440ti-stránkový rukopis o svém životě za železnou oponou. --Ve Vídni byl populární český kult. attaché MUDr. J. Mlčák. Ota Koutný spolupracuje se Senátem ČR.

Česká publicistka dostala chilský řád

Praha (Hug) - Chilská vláda udělila tento týden vysoké státní vyznamenání české publicistce Jarce Stuchlíkové. Řád Bernarda O'Higinse získala "za vynikající výsledky" v souvislosti s vědeckým studiem mapu českých Indiánů, na němž pracovala se svým mužem Milanem Stuchlíkem v letech 1969-1973; tomu byl řád udělen in memoriam O'Higinse v Chile napsala Stuchlíková knihu Indiáni, politici, plukovníci. Po pobytu v Latinské Americe žila Jarka Stuchlíková v severoirském Belfastu, odkud přispívala svými články také do MF DNES, v roce 1999 se přestěhovala do Prahy. Řád nese jméno Bernarda O'Higinse, zakladatele nezávislého chilského státu.

Soud vrátil dům emigrantům

Brno - Po devíti letech soudních tahanic rozhodl brněnský městský soud, že manželé Rábloví mají dostat zpět domek, který jim po úniku do ciziny zabavil komunistický režim a přidělil jej rodině tehdejšího vedoucího pracovníka brněnského krajského národního výboru.

"Soud se přiklonil k názoru, že nemovitost byla získána na základě protiprávního zvýhodnění," řekl soudkyně Hana Bilá.

Rábloví o dům přišli poté, co v roce 1980 emigrovali do Austrálie. Dům propadl státu a ten se rozhodl jej prodat.

Přestože o jeho koupi okamžitě požádali příbuzní emigrantů, státní úředníci jej přidělili manželům Musilovým. Musil působil jako vedoucí oddělení PAM (Platy a mzdy) na Krajském národním výboru v Brně.

Zatímco žádosti příbuzných Ráblových ležely měsíce bez vyřízení, když o dům požádali Musilovi, byl jim "přiklepnut" za čtrnáct dní. Navíc jej dostali i za výhodnější cenu - necelých osmdesát tisíc korun. Podle odborného posudku měl v té době domek cenu přes sto patnáct tisíc. Soudkyně konstatovala, že nemovitost byla prodána v rozporu s tehdejšími cenovými předpisy.

"Odvolávám se," řekla okamžitě po verdiktu Milota Kňhová,

dcera Musilových, která je vedoucí jako současná majitelka nemovitosti.

Pokud však vyšší instance verdikt potvrdí, bude muset uzavřít dohodu o vydání domu. Na jejím základě by jí stát vrátil peníze, které za domek původně její rodiče zaplatili, a Rábloví by jí měli k tomu uhradit výdaje za stavební úpravy podle odborného posudku. Domek, jehož cena se dnes vyšplhá na více než tři miliony korun, by však musela opustit.

"Patřilo to třem generacím naší rodiny," řekla Ráblová, která na verdikt čekala od roku 1992. Během vleklého sporu se dokonce ze spisu ležícího přímo v soudní budově ztratil důležitý dokument: doklad, v němž Ráblová udělovala plnou moc pro zastupování v této věci svému manželovi. "Když jsem tento spor popisovala svému advokátovi v Austrálii, nevěřil mi," řekla Ráblová.

"Patřilo to ke nejdelším případům, které mám. Chceli jsme, aby to bylo rozhodnuto co nejdříve, ale pořád tam byl nějaký problém," uvedla advokátka Ráblových Sylvie Ševčíková. Za devět let byl totiž spis dvakrát u městského soudu, dvakrát u krajského soudu a jednou u Ústavního soudu. Nyní po odvolání Kňhové poputuje ke krajskému soudu. Početí.

LUDEK NAVARA

Polici: „Kde jsi schoval peníze?“ Tlumočník: „Kde jsi schoval peníze?“ Zloděj: „Neřeknu.“ Tlumočník: „Neřekne.“ Polici: „Když neřekneš, zavěsíme tě na 10 let.“ Tlumočník: „Když neřekneš, zavěsím tě na 10 let.“ Zloděj: „Neřeknu.“ Tlumočník: „Neřekne.“ Polici: „Když

neřekneš, zastřelíme tě.“ Tlumočník: „Když neřekneš, zastřelím tě.“ Zloděj: „Zakopal jsem je v kuchyni.“ Tlumočník: „Ze prý stejně nepoví.“

© Nápis na hrobě: Zde leží moje manželka a já domů odpovím v pokoji...

NAŠI V USA

Čechoameričanka Eva Fuková, dcera spisovatelky M. Po- deškové, má do 21.12. výstavu svých výtvarných fotografií v Městské knihovně v Rožnově p.R. --České autobusy ze Škody Ostrov dobývají USA. Celkem 237 jich koupilo město San Francisco, CA. Na konečné montáži pracuje 6 odborníků z ČR. Nedávno je navštívil premiér M. Zeman. --Čiperní manželé Folkeovi se už ozvali z Floridy. Poslali nám s pí E. Sklenářovou pěknou pohlednici. --V Littleton, CO. zemřel zasloužilý krajan K. Halaška, 89. V 30. letech byl spolužákem A. Cífky na obch. akademii v Praze-Karlíně. Karel Halaška pracoval ve vedení firmy Melichar /zem. stroje/ v Brandýse n. L., v Chicagu po únoru 48 v Continental bance. Byl hrdý na to, že se narodil v Chicagu. --Neúnavný Jan Filípek napsal a ve vlastním nákladu vydal vynikající knihu "Mnichov 1938-hra o Československo", 174 strany. Trefnou recenzi napsal S. Berton z Austrálie. --Meda Mládková-Sokolová se v pražském tisku vyjádřila, že "nikdy nezažila tolik podrazů", ale v Galerii Sovových mlýnů věnovala svému českému národu skvělou kolekci výtvarného umění. Narodila se v Zákupích v sev. Čechách. --Ekonomové Joe Stiglitz a Jan Kmenta se občas sejdou v Praze či v USA, i když v některých názorech se liší. Jindy se shodují. --V. Hyvnar z Clevelandu navštívil v r. 1999 své rodné Závěšice u N. Jičína, oslavil tam 50. výročí svatby s Milou a zemřel tam po srdečním záchvatu. --Než malárečka V. Urubková z Vlkoše na hodonínsku začne vajíčka malovat, tak je napřed uvaří. Její výrobky jsou populární zvláště mezi krajaný v Texasu. --Na 600.000 obyvatel Texasu má prý české předky, hlavně v okolí San Antonia, Dallasu a Houstonu. Každou výpravu vítá osobně starosta Rožnova V. Mikušek. --Čeští hokejisté jsou v Kolorádu velmi populární. Hlavně díky Hejdukovi. --V National Czech and Slovak Museum a Knihovně, 30-16th Ave. SW, Cedar Rapids, IA 52404, je celý rok rušno. Hlavně populární jsou přednášky o historii našich krajanů od Chicaga po Omahu. --Díky učitelce J. Šálovi z Břasů u Plzně, máme článek o R. Krocovi v knížce V. Vrby "Stupno, do toho!"

© Bavili se dva chlapi a ten jeden se toho druhého ptal, jestli doma myje nádobí. „Já? Já? Nádobí? Já jsem doma NEKDO!“ „Jak to?“ „No, manželka vždycky přijde domů a říká: „Někdo by měl vynést koš... někdo by měl dojít nakoupit...“

Archiv českého cestovatele

Ingríše dorazil z USA do Zlína

ZLÍN (čtk) - Téměř tisíc kilogramů písemností, fotografií, negativů a filmů z pozůstatosti českého cestovatele, hudebního skladatele a filmaře Eduarda Ingríše dorazilo v minulých dnech ze Spojených států do Zlína. "Cenný badatelský materiál věnovala zlínskému Muzeu jiho- východní Moravy jeho žena Nina," řekl přítel cestovatele Miroslav Zikmund. Ingríš, který byl například autorem známé

trampské písně Niagara, zemřel v roce 1991 v americkém státě Nevada. Podle Zikmunda přichází do Čech ojedinělý soubor dokumentů.

"Obsahuje čtyřicet tisíc negativů, které zachycují neopakovatelné scénérie v Brazílii, Peru a jiných zemích. Jediné jsou Ingríšovy filmové záběry z pokusů o překonání Pacifiku na voru po vzoru Thora Heyerdahla, stejně jako mnoho fotografií," řekl Zikmund. Dodal, že zá- silka obsahuje také archiv cestovatele Jana Havlasa, který své sbírky předal Ingríšovi.

Mezi písemnostmi je například autorův notový zápis písně Niagara, ale vnočitat všechnu unikáty podle Zikmunda nelze. "Vzpomenu jen rukopis Emy Destinové nebo dopis Leoši Janáčkovi od Joži Úprky," dodal.

Ingríš se narodil v roce 1905 ve Zlonicích u Slaného a po druhé světové válce odjel do USA. Na voru se vydal napříč Pacifikem, aby zopakoval výkon přítele Heyerdahla na legendárním Kon-Tiki a podpořil jeho myšlenku o migraci dávných Inků z Jižní Ameriky do Polynésie pomocí podobných plavidel. Podle Zikmunda budou dokumenty po zpracování představeny veřejnosti. 11/6.01

Praha v květnu 2001: zleva: Alena Píchová, Eva Folkeová, Zuzanka Wienerová, Jan Wiener-alias "Kníže Jan von Wienerschnitzel" a Jarmil Dohnálek. Autorem snímku byl umělecký fotograf a všestranně nadaný V. Folke z Chicaga. Wienerovi šli na "Zahradní slavnost" na Hrad, ostatní se z Hradu vraceli.

Měsíčník moravského humoru a srandy.

"TRNKY-BANKY", Box 55
763 12 Vězovice, ČR.
US\$10 za rok..

Old West Stamp Shop
Established 1953
COMPLETE LINE OF PHILATELIC SUPPLIES
TONY & CECIL CIFKA
ROOM 233 UNIVERSITY BLDG (303) 629-5182
910 16TH STREET, DENVER, CO 80202